

BUDI DOBAR!

Budi adio! Budi dobar!
Budi skakavac bez noge.
Zagudi noktom o kisu.
Oparaj čuperak. Sada
Operiši krajnike. Budi
Ponovo dobar. Opet će te
Neko voleti kada više
Ne budeš lepo vaspitan.
Zato — sve u šolju. Onda
Dobro prelij. Kada se
Rastvoris, sipaj malo mleka.
Konzerva te motri i
pametno kaže:

Neka
neka
neka
neka
neka

POSLODAVAC KEOPS

Ja sam zadužen
Za sredivanje lavirinata.
Moj poslodavac, Keops,
Čak se i u snu smeši.
Čuvam ga od nasrtljivih
Zolja svetlosti i ruku
Nežnih koje bi da me
Teše. Više volim prostranu
Tamu svojih hodnika nego
I jedan vaš dan prljav i
Zelen. U meni nema bolesti
Osim mene. Kao stonoga
Sam sam sebi trem.

BICIKLIST UMIRE

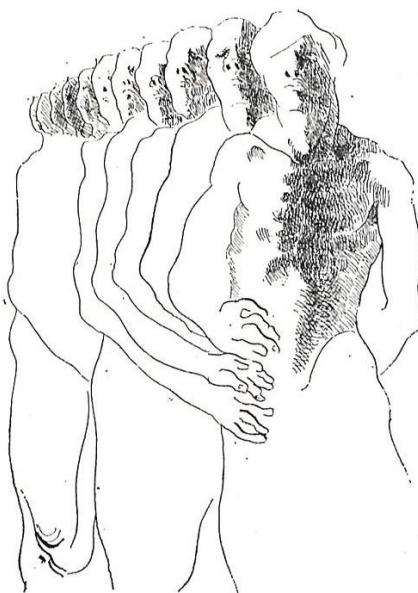
Ritam lanaca. Ritam
Kiše. Diše, u ponoć,
Kroz prozor avet
U tuđe lice. Kaplje
Cvet kapima toplim.
Na verandu se ispe
Biciklist i skoči.
Ponor. Mrak. Tako su
Govorili ali on pade
Bez kurtoazije. Mrlja
Na tlu. Miris žaljife
I kukureka. Ritam lanaca.
Ritam kiše. U ponoć,
Kroz prozor, u tuđe lice,
Avet nesreće u ritmu diše.

VAŽNO JE PUTOVATI

Bale papira i masni otisci.
Ko prsti po mozgu, ko mozak
Na kiši, prosut po asfaltu,
Med užarenim limom. Vi ste
Sad prepovoljeni, bespolna
Draga Dušo! Po čemu to
Koračate? Trnci! Tek su vas
Primili pa već u bekstvo.
Gde je uteha? — Oni su veoma
Svikli na sve to. Ostavlaju
Svakodnevno svuda po nešto.
Mačiće, male pse, boce i
Krpe. Zajedno s tim komade
Tela u ravnomernim količinama
I s podjednakim pravom. Samo
Vi, slobodno, budite svetlost.
Ili odbačena kutija želea.
Pevajte na raskrsnici —
Važno je putovati. A kada
Krenete, putujte miljama.

SRBA IGNJATOVIĆ

vežbe iz matematike

O NAČINIMA VEŽBANJA i vežbama samim

Zbirka Vežbe iz metafizike nastala je kao plod mog dvonedenjog radnog istražavanja u disciplinovanom nihilizmu. (Termin je pozajmljen, ali sasvim adekvatan.) Shvaćena kao protivknjiga mojim i tudim, napisanim i nenapisanim knjigama, ima nameru da pokaže, između ostalog, kako se i komentari destruktivno-analitičkog tipa (autorovi) koji neminovno prate stvaralački postupak, mogu realizovati kao autonomno stvaranje. Tako raščlanjeni lirski postupak podrazumeva da od pesme koja nastaje po jednoj razrađenoj savremenoj logici lirskog ispisivanja treba zaista zapisati samo ono što mimoilazi i nadrasta »prvu transmisiju«.

To su, dakle, pesme u kojima je ostalo najviše od onog karakteristično vežbačkog, vežbajućeg i vežbajuće nesavršenog. Mogu se shvatiti kao izvodi iz kakve skromne sveske u koju je autor svakodnevno unosio — shvatajući sasvim ozbiljno svoj zadatak — rezultate prethodno ostvarenih, duhovnih ogleda, nastojeći da iz njih izdvoji samo ono što je u radnom smislu sadržalo elemente značajne po izgradnju jedne gipke, pokretljive skice »za metafiziku«.

To je ta metafizika disciplinovanog nihilizma, koji je ovde bio ne samo stvaralački princip, već i osnovno duhovno načelo.

Beograd, 18. V 1971.

ZADAH ČISTE SAVESTI

Proći glatko, proći sad ispod
Sava. Ponovo se ispravi.
Koračaj ko pegla po čoji.
Tu progori nečiju lobanju.
Ovde ostavi kažiprst masni.
Udi i ključaj, u ugлу štale,
Hranljivi zadar čiste savesti.

OPET U MELODIJI PRESTONIČKE BALADE

Bat po bat, korak po korak.
Opeta u melodiji prestoničke balade.
Sad sići sa sata ili sa spomenika.
Hitar budi, otvari kade i slavine!
Čovek sa dugim pešom i kratkih
Rukava, čovek sa predugim pešom
I prekratkih rukava.
— Sad je tvoj ples!

ROMEO I JULIJA

Još samo devet stotina otkucaja
Hitrih. I — kad ne peva delo,
U štaku pretvoren, po talasima
Dana, mekim tenorom zapevac
Romeo. On ljubi, ljubi svaki
Stub što se ispreči. Njegovi
Pokreti i svilena maska otpadaju
Zajedno sa kapima glicerina.
Razrogačen pogled. To sveća
Gasne. Već je u grobu. — Mila Julija!
Beskrajni udarci što život guše.
Sam da znate kako su se voleli!
Sad kap kukute i neka usni i ona
Snom drevnog mudraca. Nek sve
Bude zalud. Zapenušan i gorak
Usamljeni pesnik kida i baca zavesu.
I ona pada kao čini, noseći
strašnu osvetu.

ODLAZAK U KINO

Ko ima boga nije radosniji
Od mene. Ko ima samar
Nek zna da je dovoljan.
Krokodil dok zakorači i
Kokoška zakokodače u ušće
Dveju reka ulije se novi
Sliv. On ih iznova prezire
A oni ga maze. Udvaramu se
Sramno-krpom i četkom.
Ulašte ga sa sviju strana,
Obese o ekser i odu u kino.

IDI KRALJU PODZEMLJA

Ko je tvrdio da smo dobrili!
Gle, glupaka tako prostodušna.
Prst na čelu nije mu pomogao.
Ni pesnica pod bradom.
Ni pregršt kamenja.
Otvorio ja kapke. Gleda.
Miriše. Šmrkne. Da li je
Trava i dalje trava? Kiklope,
Otvori gušu i napuni je dobro.
Gde ni atlantski vazduh ne
Pomogne, smrt, je neizbežna.
Padaj, padaj, među čudovišta
Rečna il idi pravo kralju
Pozemlja. Bićeš srećan.